

ΑΤΟΜΙΚΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

255/2015

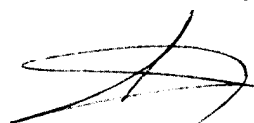
ΕΡΩΤΗΜΑ: Υπ' αριθ. πρωτ. 15258/9849/3.11.2015 έγγραφο ερώτημα της Γενικής Δ/νσης Διοικητικής Υποστηρίξεως - Δ/ση Ανθρώπινου Δυναμικού και Επιμορφώσεως - Τμήμα Προσωπικού της Βουλής των Ελλήνων, υπογραφόμενο από τον Γενικό Γραμματέα της Βουλής.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ: Ερωτάται αν δύνανται να διορισθούν πρόσωπα με κυπριακή ιθαγένεια σε θέση μετακλητού υπαλλήλου στα γραφεία πρώην Προέδρου της Βουλής και Προέδρου Κοινοβουλευτικής Ομάδας, αντίστοιχα.

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με το προαναφερόμενο υπ' αριθ. πρωτ. 15258/9849/3.11.2015 έγγραφο ερώτημα της Γενικής Δ/νσης Διοικητικής Υποστηρίξεως - Δ/ση Ανθρώπινου Δυναμικού και Επιμορφώσεως - Τμήμα Προσωπικού της Βουλής των Ελλήνων, τίθεται υπόψη ότι:

1. «Ο Ρ. Χ. προτείνεται με το υπ' αριθμ. 3267/7.10.2015 πρωτ. Ειδικής Γραμματείας της Βουλής των Ελλήνων για διορισμό σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 35 και 36 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β' - ΦΕΚ 51/Α/10.4.1997), σε θέση μετακλητού υπαλλήλου και συγκεκριμένα σε θέση οριζόμενη στο άρθρο 35 παρ. 1 Ε, ήτοι σε γραφείο πρώην Προέδρου της Βουλής. Από τα στοιχεία που υπέβαλε ο ανωτέρω προκύπτει ότι έχει κυπριακή

ιθαγένεια. Ομοίως, η Α. Κ. προτείνεται με το υπ' αριθμ. 3155/5.10.2015 πρωτ. Ειδικής Γραμματείας της Βουλής των Ελλήνων για διορισμό σε θέση μετακλητού υπαλλήλου που προβλέπεται από τις διατάξεις 35 παρ. 1 ΣΤ εδ. δ' περ. δγ του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β' - ΦΕΚ 51/Α/10.4.1997), ήτοι σε γραφείο Προέδρου Κοινοβουλευτικής ομάδας και όπως προκύπτει από τα στοιχεία που υπέβαλε στην Υπηρεσία για την πρόσληψή της έχει κυπριακή ιθαγένεια.».

2. Ενόψει δε του ισχύοντος νομικού πλαισίου που παρατίθεται στο ίδιο έγγραφο «και λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις των άρθρων 65 παρ. 6 και 103 παρ. 6 του Συντάγματος, σύμφωνα με τα οποίες το προσωπικό της Βουλής διέπεται αποκλειστικά από τον Κανονισμό της, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 4 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό, ΦΕΚ 106/Α/87) και με δεδομένο το γεγονός ότι δεν έχει εκδοθεί απόφαση του Προέδρου της Βουλής που να καθορίζει αν πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δύνανται να διορίζονται σε θέσεις της Βουλής και ότι για την κάλυψη των συγκεκριμένων θέσεων μετακλητών υπαλλήλων, λόγω της φύσεώς τους, δεν προηγείται προκήρυξη στην οποία να καθορίζονται περαιτέρω κωλύματα ή απαιτήσεις διορισμού, αλλά ο διορισμός γίνεται κατόπιν πρότασης του αρμοδίου προσώπου, όπως περιγράφεται παραπάνω», τίθεται το ερώτημα αν στις παραπάνω θέσεις δύνανται να διορισθούν οι ανωτέρω έχοντες κυπριακή ιθαγένεια.

3. Η Κυπριακή Δημοκρατία υπέβαλε αίτηση για προσχώρηση στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες τον Ιούλιο του 1990 και έγινε πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1^η Μαΐου 2004 μαζί με άλλα εννέα κράτη της διεύρυνσης του 2004. Στο «Πρωτόκολλο αριθ. 10 για την Κύπρο», που προσαρτήθηκε στην Πράξη περί των όρων προσχώρησης των δέκα κρατών της διεύρυνσης εκείνης, προβλέφθηκε ειδική ρύθμιση, με την οποία αναστέλλεται η εφαρμογή του κοινοτικού κεκτημένου «στις περιοχές της Κυπριακής Δημοκρατίας στις οποίες η Κυβέρνησή της δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο», το οποίο ερμηνεύθηκε με την απόφαση του ΔΕΕ της 28.4.2009 Αποστολίδης Οgrams C - 420/2007 Συλ. 2009, I - 3571, επισημαίνοντας ότι «οι διατάξεις οι οποίες επιτρέπουν παρέκκλιση από τους κανόνες της Συνθήκης ΕΚ πρέπει να ερμηνεύονται στενά υπό το πρίσμα των οικείων διατάξεων της Συνθήκης και να περιορίζονται στο απολύτως αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του στόχου της», (βλ. Ευγ. Ρ. Σαχπεκίδου «Ευρωπαϊκό Δίκαιο» ΑΘΗΝΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2013 «Εκδόσεις Σάκκουλα» σελ. 27 επ.).

II. ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

A. 1. Σχετικά με την οργάνωση των υπηρεσιών της Βουλής και το προσωπικό της, στο άρθρο 65 του Συντάγματος ορίζονται τα εξής: «1. Η Βουλή ορίζει τον τρόπο της ελεύθερης και δημοκρατικής λειτουργίας της με

Κανονισμό, που ψηφίζεται από την Ολομέλεια κατά το άρθρο 76 και δημοσιεύεται με παραγγελία του Προέδρου της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ...

6. Ο Κανονισμός καθορίζει την οργάνωση των υπηρεσιών της Βουλής υπό την εποπτεία του Προέδρου, καθώς και όλα όσα αφορούν το προσωπικό της. Οι πράξεις του Προέδρου που αφορούν την πρόσληψη και την υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού της Βουλής υπόκεινται σε προσφυγή ή αίτηση ακύρωσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας».

β. Το υπηρεσιακό καθεστώς και των υπαλλήλων της Βουλής, διέπεται, μεταξύ άλλων, συνταγματικού επιπέδου αρχών, από το άρθρο 103 του Συντάγματος, στο οποίο ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτελεστές της θέλησης του Κράτους ... Τα προσόντα και ο τρόπος του διορισμού τους ορίζονται από τον νόμο. ... 4. Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις είναι μόνιμοι εφόσον οι θέσεις αυτές υπάρχουν ... 5. Με νόμο μπορεί να εξαιρούνται από τη μονιμότητα ανώτατοι διοικητικοί υπάλληλοι, που κατέχουν θέσεις εκτός της υπαλληλικής ιεραρχίας, ...

6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν εφαρμογή και στους υπαλλήλους της Βουλής, οι οποίοι κατά τα λοιπά διέπονται εξ ολοκλήρου από τον Κανονισμό της, ...».

2. Με τις κρίσιμες, εν προκειμένω, διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων (Μέρος Β' - ΦΕΚ 51/Α' 1997) όπως ισχύουν, ορίζονται για τους μετακλητούς υπαλλήλους, μεταξύ άλλων, και τα ακόλουθα :

Άρθρο 32: «1. Οι υπάλληλοι της Βουλής είναι δημόσιοι πολιτικοί υπάλληλοι της νομοθετικής λειτουργίας του Κράτους. 2. Οι υπάλληλοι της Βουλής διακρίνονται σε: α) μόνιμους, β) με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και γ) μετακλητούς.».

Άρθρο 35: «1. Συνιστώνται οι ακόλουθες θέσεις μετακλητών υπαλλήλων στην Βουλή: ...

Ε. Στα Γραφεία των πρώην Προέδρων της Βουλής ...

ΣΤ. Στα Γραφεία των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων ...

2. Οι θέσεις των μετακλητών υπαλλήλων των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων μπορεί να καλύπτονται, κατ' επιλογή αυτών, είτε με διορισμό μετακλητών υπαλλήλων, που προτείνει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας είτε με τοποθέτηση υπαλλήλων της Βουλής είτε με απόσπαση ...

3. Οι θέσεις των μετακλητών υπαλλήλων των Γραφείων του Προέδρου και των πρώην Προέδρων της Βουλής ... μπορεί να καλύπτονται, κατ' επιλογή τους, είτε με διορισμό μετακλητών υπαλλήλων, που αυτοί προτείνουν ...».

Άρθρο 36: « 1. Οι μετακλητοί υπάλληλοι:

α) Διορίζονται μετά από πρόταση του κατά περίπτωση αρμοδίου, που καθορίζει και το βαθμό διορισμού. ...

β) Πρέπει να κατέχουν τα προσόντα και να μην έχουν τα κωλύματα διορισμού, που ισχύουν για τους μόνιμους υπαλλήλους της Βουλής, με εξαίρεση το ανώτατο όριο ηλικίας και τους τίτλους σπουδών. Για την συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών απαιτείται ... η υποβολή υπεύθυνης δήλωσης.

γ) Έχουν όλα τα δικαιώματα και όλες τις υποχρεώσεις των μόνιμων υπαλλήλων της Βουλής και ιδίως ως προς το ήθος και τη συμπεριφορά ...

ζ) Απολύονται : ... ζβ) Για τους ίδιους λόγους, για τους οποίους απολύονται και οι μόνιμοι υπάλληλοι της Βουλής, δίχως να απαιτείται σχετική πρόταση ...».

Άρθρο 81: «1. Οι διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα ή άλλων γενικών ή ειδικών νόμων για τους πολιτικούς διοικητικούς υπαλλήλους του Δημοσίου, όπως ισχύουν κάθε φορά ως προς ... τα προσόντα και κωλύματα διορισμού, ... τα καθήκοντα, τις υποχρεώσεις και τους περιορισμούς ... τη λύση της υπαλληλικής σχέσεως, καθώς και κάθε άλλο θέμα που αφορά την υπηρεσιακή κατάσταση, εφαρμόζονται και για το μόνιμο προσωπικό της Βουλής, με επιφύλαξη των, τυχόν ειδικών ρυθμίσεων, που προβλέπονται στον παρόντα Κανονισμό.».

3. Με τις ενδιαφέρουσες εν προκειμένω διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 3528/2007 (ΦΕΚ Α' 26), όπως ισχύουν, ορίζονται τα εξής:

«1. Ως υπάλληλοι διορίζονται μόνο Έλληνες και Ελληνίδες πολίτες.

2. Οι πολίτες των κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτρέπεται να διορίζονται σε θέσεις οι οποίες δεν εμπίπτουν στην εξαίρεση της παρ. 4 του άρθρου 39 Συνθ. Ε. Κ., σύμφωνα με τα προβλεπόμενα γι' αυτούς σε ειδικό νόμο.

3. Ο διορισμός αλλοδαπών πολιτών των κρατών, που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιτρέπεται μόνο στις προβλεπόμενες από ειδικούς νόμους περιπτώσεις.

4. Όσοι αποκτούν την ελληνική ιθαγένεια με πολιτογράφηση δεν μπορούν να διορισθούν ως υπάλληλοι πριν από τη συμπλήρωση ενός (1) έτους από την απόκτησή της.».

B. 1. Στην Συνθήκη για την λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που τέθηκε σε ισχύ την 1.12.2009 (ΕΕ C - 290/ 2009, κωδικοποιήθηκε στις 30.3.2010 ΕΕ – C 83/2010 και κυρώθηκε από την Ελλάδα με τον Ν. 3671/2008 (ΦΕΚ Α' 129)), και ειδικότερα στις ενδιαφέρουσες διατάξεις των άρθρων 18, 20 και 45 αυτής ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 18: «Εντός του πεδίου εφαρμογής των Συνθηκών και με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεών τους, απαγορεύεται κάθε διάκριση λόγω ιθαγένειας ...».

Άρθρο 20: «Θεσπίζεται ιθαγένεια της Ένωσης. Πολίτης της Ένωσης είναι κάθε πρόσωπο, που έχει την υπηκοότητα ενός κράτους μέλους. Η ιθαγένεια της Ένωσης προστίθεται και δεν αντικαθιστά την εθνική ιθαγένεια ...».

Άρθρο 45, (που υποκατέστησε το άρθρο 39 της ΣΕΚ) : «1. Εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων εντός της Ένωσης.

2. Η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων συνεπάγεται την κατάργηση κάθε διάκρισης λόγω ιθαγενείας μεταξύ των εργαζομένων των κρατών μελών, όσον αφορά την απασχόληση, την αμοιβή και τους άλλους όρους εργασίας.

3. **Με την επιφύλαξη των περιορισμών, που δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας**, η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων περιλαμβάνει το δικαίωμα : α. να αποδέχονται κάθε πραγματική προσφορά εργασίας. ...

4. **Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται προκειμένου περί απασχολήσεως στην δημόσια διοίκηση.».**

2. Με τις ενδιαφέρουσες εν προκειμένω διατάξεις του Ν. 2431/1996 «Διορισμός ή πρόσληψη πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Δημόσια Διοίκηση» (ΦΕΚ Α' 175), ορίζονται μεταξύ άλλων τα εξής:

Άρθρο 1: «1. Οι πολίτες των άλλων Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης διορίζονται ή προσλαμβάνονται σε θέσεις ή ειδικότητες, οι αρμοδιότητες των οποίων δεν συνεπάγονται άμεση ή έμμεση συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας και άσκηση καθηκόντων που έχουν ως αντικείμενο τη διασφάλιση των γενικών συμφερόντων του κράτους ή άλλων δημόσιων φορέων στις κατωτέρω υπηρεσίες και νομικά πρόσωπα:

- α. δημόσιες υπηρεσίες,
- β. νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου,
- γ. οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης κάθε βαθμού,
- δ. δημόσιες επιχειρήσεις και δημόσιους οργανισμούς,
- ε. νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται τακτικώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις από κρατικούς πόρους κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους ή στα οποία το κράτος κατέχει το 51% τουλάχιστον του μετοχικού τους κεφαλαίου,
- στ. σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στα ανωτέρω νομικά πρόσωπα ή επιχορηγούνται από αυτά τακτικώς, κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις ή κατά τα οικεία καταστατικά ή στα οποία τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα κατέχουν το 51% τουλάχιστον του μετοχικού τους κεφαλαίου.

2. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και του οικείου Υπουργού καθορίζονται οι θέσεις ή ειδικότητες, στις οποίες επιτρέπεται ο διορισμός ή η πρόσληψη πολιτών των Κρατών Μελών της

Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και εκείνες που επιφυλάσσονται μόνο σε Έλληνες πολίτες, λόγω συνδρομής των προϋποθέσεων εφαρμογής της παρ. 4 του άρθρου 48 Συνθ. Ε.Ο.Κ. ...».

Άρθρο 2: «1. Ο κατά το προηγούμενο άρθρο διορισμός ή πρόσληψη πολιτών των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίνεται υπό τις προϋποθέσεις και κατά τις διαδικασίες που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία για τους Έλληνες πολίτες, με εξαίρεση την προϋπόθεση της ελληνικής ιθαγένειας.

2. Η μη συνδρομή κωλυμάτων διορισμού ή πρόσληψης των προσώπων της παρ. 1 του παρόντος άρθρου διαπιστώνεται με βάση πιστοποιητικά ή βεβαιώσεις που εκδίδονται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους, την ιθαγένεια του οποίου έχει ο αιτών πολίτης.

Το κώλυμα της μη εκπλήρωσης των στρατιωτικών υποχρεώσεων δεν ισχύει για πολίτες Κράτους Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο δεν προβλέπεται όμοιο κώλυμα διορισμού ή πρόσληψης. Η πιστοποίηση της κατάστασης της υγείας γίνεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους, την ιθαγένεια του οποίου έχει ο αιτών πολίτης.

3. Για το διορισμό ή την πρόσληψη απαιτείται η γνώση της ελληνικής γλώσσας. Ο βαθμός γνώσης της ελληνικής γλώσσας και ο τρόπος διαπίστωσής της καθορίζονται με τη σχετική προκήρυξη, ανάλογα με τα καθήκοντα της συγκεκριμένης θέσης ή ειδικότητας.».

Γ. Με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. Δ. 3832/1958 (ΦΕΚ Α' 15), ορίζονται μεταξύ άλλων: Άρθρο 2: «Κυρούται αφ'ής εξεδόθη η υπ' αριθ. 158 της 27.2.1954 Πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου, έχουσα ούτως: Αποφασίζει: Εγκρίνει, όπως κατά παρέκκλιση των νενομισμένων επιτρέπεται ο διορισμός εις δημοσίας θέσεις και θέσεις Οργανισμών Δημοσίου Δικαίου Κυπρίων Ομογενών, άνευ της προσαγωγής πιστοποιητικού ελληνικής ιθαγενείας, υπό την προϋπόθεσιν ότι θα αποδεικνύεται άλλοθεν η ιδιότης αυτών ως Ελλήνων το γένος και την συνείδησιν και ότι ευρίσκοντο εν Ελλάδι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1953...».

ΙΙΙ. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΡΙΣΙΜΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Α. 1. Όπως προκύπτει από σειρά διατάξεων του ισχύοντος Συν/τος (βλ. άρθρ. 65, 26, 110 κ.ά.), η Βουλή των Ελλήνων αποτελεί άμεσο και αυτόνομο όργανο του Κράτους, με αρμοδιότητες, που καθορίζονται απευθείας από το Σύνταγμα, αναφέρονται σε όλους τους τομείς της δράσης του Κράτους, και παρόλο που της ανατίθενται οι σπουδαιότερες και περισσότερες αρμοδιότητες σε σύγκριση με τα άλλα όργανα του Κράτους, δεν μπορεί να αναμειγνύεται σε θέματα της εκτελεστικής και της δικαστικής λειτουργίας, που δεν ανατέθηκαν

σ' αυτή με ρητή συνταγματική διάταξη. Η αρμοδιότητά της συνίσταται κυρίως στην άσκηση νομοθετικού έργου (σύμπραξη στην θέσπιση - τυπικός νόμος - αλλά και αυτοτελής θέσπιση κανόνων δικαίου - κανονισμός-), στην άσκηση κοινοβουλευτικού ελέγχου και κατ' εξαίρεση στην άσκηση διοικητικού ή δικαστικού έργου.

Η διάταξη του άρθρ. 65 παρ. 4 του ισχύοντος Συντάγματος καθορίζει γενικά τις αρμοδιότητες του Προέδρου της Βουλής, οι οποίες εξειδικεύονται με τις διατάξεις του άρθρ. 11 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Α'), καθώς και του άρθρ. 1 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), (βλ. Αθ. Ράϊκου «Συνταγματικό Δίκαιο» σελ. 518 επ.).

2. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι η Βουλή των Ελλήνων ως άμεσο και αυτόνομο όργανο του Κράτους, το οποίο κατ' εξαίρεση ασκεί διοικητικές αρμοδιότητες (ψήφιση προϋπολογισμού) ή δικαστικές (ποινική δίωξη κατά Υπουργών, Προέδρου Δημοκρατίας κ.λπ.) δεν συνιστά δημόσια υπηρεσία ή διοικητική αρχή με αρμοδιότητα διεκπεραιώσεως ατομικών υποθέσεων ή παροχής πληροφοριών εγγράφων κ.ά., τουλάχιστον κατά το μέρος, που ασκεί τις παραπάνω αμιγώς κοινοβουλευτικές της αρμοδιότητες (βλ. όπου παραπάνω και Σ.τ.Ε. 213/2002, 1574/1977, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 253/2015 - ΝΟΜΟΣ και σειρά αποφάσεων της Επιτροπής «ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ» άρθρου δεύτερου παρ. 2β του Ν. 2690/1999 κ.ά.).

3. Οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 103 του ισχύοντος Συντάγματος προβλέπουν ότι είναι συνταγματικώς ανεκτή η πλήρωση των ρητώς από τις διατάξεις νόμου προβλεπομένων θέσεων με την πρόσληψη μετακλητών υπαλλήλων (βλ. Α.Ε.Δ. 11/2000, 4/2000, 9/1991, Σ.τ.Ε. (Ολ.) 1849/2008, 1770, 1803-5/1983 κ.ά.).

4. Ο Κανονισμός της Βουλής, με τον οποίο συμπληρώνονται οι συνταγματικές διατάξεις για την οργάνωση και λειτουργία του άμεσου (νομοθετικού) οργάνου του Κράτους, δηλ. της Βουλής, είναι ιδιότυπος νόμος, που ψηφίζεται από μόνη την Βουλή και τίθεται σε εφαρμογή με μονομερή πράξη αυτής, δηλ. με δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ύστερα από παραγγελία του Προέδρου της Βουλής. Η ρύθμιση των σχετικών θεμάτων από τον Κανονισμό μπορεί να γίνει με απευθείας ρύθμιση, καθώς και με παραπομπή σε άλλες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας. Έτσι οι τελευταίες αυτές διατάξεις έχουν εφαρμογή επί του προσωπικού της Βουλής, μόνο και εφόσον ο Κανονισμός το ορίζει (βλ. Ελ. Συν. (Ολ.) 820/2010, Σ.τ.Ε. (Ολ.) 3705/2008, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 521/2012, 21/2009, 424/2005 (ΝΟΜΟΣ), Κώστας Μαυριάς, «Συνταγματικό Δίκαιο» έκδ. 2000, σελ. 609, Αθαν. Ράϊκου «Συνταγματικό Δίκαιο» Έκδ. 3^η, σελ. 212 επ.).

5. Περαιτέρω, με τις διατάξεις των άρθρων 32, 35 και 36 του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων (Β' Μέρος) προβλέπεται, ότι οι υπάλληλοι της Βουλής είναι δημόσιοι πολιτικοί υπάλληλοι, διακρίνονται δε σε μονίμους, με σχέση

ιδιωτικού δικαίου και μετακλητούς. Στη συνέχεια προβλέπεται κατ' απόκλιση της αρχής της μονιμότητας, που θεσπίζεται με το άρθρο 103 παρ. 4 του Συντάγματος, η πλήρωση συγκεκριμένων θέσεων της Βουλής με την πρόσληψη μετακλητών υπαλλήλων.

6. Οι μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής δεν διορίζονται με δημόσια διαδικασία. Επιλέγονται κατά την απόλυτη και ανέλεγκτη κρίση του αξιωματούχου της Βουλής στο Γραφείο του οποίου πρόκειται να υπηρετήσουν, στην προσωπική εμπιστοσύνη του οποίου θα πρέπει να ανταποκρίνονται. Τα γραφεία στα οποία σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), διορίζονται οι μετακλητοί υπάλληλοι αποτελούν υπηρεσίες της Βουλής, και οι υπάλληλοι αυτοί αποτελούν διακριτό προσωπικό της Βουλής, από την οποία και πληρώνονται, ανεξάρτητα από την υπαγωγή τους στο πρόσωπο για την επιβοήθηση του οποίου διορίστηκαν, και την ιδιαίτερη σχέση που τους συνδέει. Το γεγονός αυτό έχει ως συνέπεια να δημιουργείται ιδιαίτερη σχέση εξουσίασης του μετακλητού υπαλλήλου προς τη Βουλή. (βλ. Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 327/2013 (ΝΟΜΟΣ)).

7. Επιπλέον οι μετακλητοί υπάλληλοι συνδέονται με το Δημόσιο αλλά και εν προκειμένω με τη Βουλή, με σχέση δημοσίου δικαίου και έχουν τις υποχρεώσεις, καθήκοντα, περιορισμούς και κωλύματα των λοιπών υπαλλήλων και απολαμβάνουν των εγγυήσεων της μονιμότητας μόνον για το χρονικό διάστημα που διαρκεί η θητεία τους (βλ. Α.Ε.Δ. 11/2000, 4/2000, 9/1991, (Ολ.) Σ.τ.Ε. 1849/2008, Σ.τ.Ε. 3045, 3046/1997, 263/1997, 42/1990, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 521/2012, 84/2012, 544/2011, 229/1993, 160/1991 (ΝΟΜΟΣ) κ.ά.).

8. Η παραπάνω παραδοχή προκύπτει ευθέως και από τις προαναφερόμενες διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), σύμφωνα με τις οποίες αναφορικά με τα καθήκοντα, υποχρεώσεις, και «ιδίως ως προς το ήθος και τη συμπεριφορά», περιορισμούς, κωλύματα, απόλυση και υπηρεσιακή κατάσταση των μετακλητών υπαλλήλων της ισχύουν, όσα ισχύουν για το μόνιμο προσωπικό της Βουλής. Ενόψει δε της σαφούς εκφοράς των επίσης προαναφερόμενων διατάξεων του άρθρου 81 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), ότι για τα θέματα αυτά ισχύουν οι διατάξεις, που εκάστοτε ισχύουν και για τους δημοσίους υπαλλήλους, για τον διορισμό των μετακλητών υπαλλήλων της Βουλής ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 4 του Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων που ρυθμίζουν το θέμα της ιθαγένειας, που πρέπει να έχουν οι διοριζόμενοι πολίτες.

Β. 1. Από την ερμηνεία των διατάξεων των άρθρων 18, 20 της ΣΛΕΕ, οι οποίες ισχύουν ευθέως και τυγχάνουν άμεσης εφαρμογής ενόψει και των διατάξεων του άρθρου 28 του ισχύοντος Συντάγματος (βλ. Σ.τ.Ε. (Ολ.) 1283, 1284/2012 κ.α., Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 826/1991 (Ολ.), 22/2007 (Ολ.), 62/2001, 50/2007, Ευγ. Ρ. Σαχπεκίδου ό.π. σελ. 433 επ. και 483 επ.), η ιθαγένεια της ένωσης, αποτελεί τη θεμελιώδη ιδιότητα των υπηκόων των κρατών

μελών, η οποία εξασφαλίζει την ίδια νομική μεταχείριση στο πλαίσιο της εφαρμογής της Συνθήκης σε όσους εξ αυτών τελούν στην ίδια κατάσταση ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους και απαγορεύει τη διάκριση λόγω ιθαγένειας και επιβάλλει την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων (βλ. Ευγ. Ρ. Σαχπεκίδου, ό.π., σελ. 282 επ., Β. Χριστανός «Συνθήκη ΕΕ & ΣΛΕΕ, Κατ' άρθρο Ερμηνεία», Αθήνα 2012, ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ σελ. 228 επ., και εκεί αναφερόμενη νομολογία του ΔΕΕ). Επισημαίνεται, ότι οι διατάξεις αυτές του ευρωπαϊκού δικαίου γενούν ευθεία αξίωση στους ευρωπαίους πολίτες κατά του κράτους μέλους στην περίπτωση, παραβάσεων του δικαίου αυτού. (βλ. Γ. Αυδίκος Δ. Δ. Πληρεξούσιος Ν.Σ.Κ. «Η αστική ευθύνη του κράτους μέλους της ΕΕ για τις παραβάσεις του ενωσιακού δικαίου στην εθνική έννομη τάξη» - <https://www.nsk.gov.gr-Επιστημονικές Εργασίες.>).

2. Περαιτέρω με το άρθρο 45 της ΣΛΕΕ καθιερώνεται η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό την έννοια ότι απαγορεύεται κάθε διάκριση λόγω ιθαγένειας μεταξύ των εργαζομένων των κρατών μελών, όσον αφορά την απασχόληση, την αμοιβή και τους άλλους όρους εργασίας. Περιορισμοί στο κοινοτικό αυτό δικαίωμα μπορεί να επιβληθούν ανεκτώς από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3, για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφάλειας και δημοσίας υγείας. Οι εξαιρέσεις αυτές λειτουργούν δικαιολογητικά σε σχέση με μέτρα που έχουν ήδη αναγνωρισθεί ως παραβάσεις του άρθρου 45 ΣΛΕΕ. Περιορισμό του δικαιώματος εισάγει και η παρ. 4 του ίδιου άρθρου, κατά την οποία το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται, όταν πρόκειται για απασχόληση στη δημόσια διοίκηση. Η έννοια της δημόσιας διοικήσεως και του εργαζόμενου αποτελούν έννοιες κοινοτικές οι οποίες καθορίζονται σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο ώστε να επιταχύνεται η ενιαία εφαρμογή της διατάξεως στο σύνολο των κρατών μελών.

3. Ειδικότερα κατά πάγια νομολογία του ΔΕΕ ως εξαίρεση στον κανόνα η διάταξη του άρθρου 45 παρ. 4 πρέπει να ερμηνεύεται στενά ενώ τα κριτήρια για την εφαρμογή της τα οποία και πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά και να αξιολογούνται κατά περίπτωση όσον αφορά στη φύση των καθηκόντων και των αρμοδιοτήτων, που αντιστοιχούν στη θέση (λειτουργικό κριτήριο), είναι τα εξής:

«(i) η οικεία θέση απασχολήσεως πρέπει να προϋποθέτει ειδική σύνδεση του κατόχου της με το κράτος, η οποία πρέπει να εξασφαλίζεται με το θεσμό της ιθαγένειας, (ii) η θέση απασχολήσεως να συνεπάγεται κατά τρόπο χαρακτηριστικό την άσκηση αρμοδιοτήτων δημόσιας εξουσίας και (iii) στον κάτοχο της θέσης να ανατίθενται καθήκοντα γενικού κρατικού συμφέροντος.». Τυπικές περιπτώσεις που εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 45 (4) είναι οι θέσεις στις ένοπλες δυνάμεις, την αστυνομία, το δικαστικό σώμα, την εφορία καθώς και σε δημόσιες αρχές με νομοπαρασκευαστικές αρμοδιότητες.

Αντίθετα, δεν εμπίπτουν θέσεις νοσοκόμων, δασκάλων, ερευνητών (βλ. Β. Χριστιανού ό.π. σελ. 321, Α. Δ. Πλιάκος «Το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης», Αθήνα 2012, ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ σελ. 402, επ., Γ. Ε. Καλαβρού - Θ. Γεωργοπούλου «Το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης», Αθήνα 2013, ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, σελ. 65, επ., και εκεί αναφερόμενη νομολογία). Ενδεικτικώς βλ. και αποφάσεις ΔΕΕ επί υποθέσεων C - 47/02 Anker, C - 13/01 Γερμανία, C - 149/79 Βέλγιο, C - 39/05 Αλεβίζος, C - 405/01 Colegio, C - 270/13 Χαραλαμπίδης, κ.α.. Ειδικώς για αρχές με νομοπαρασκευαστικές αρμοδιότητες παραβ. απόφαση ΔΕΕ επί υποθέσεως C - 204/09 - Flachglas Torgau GmbH, που απαιτεί την εξακολούθηση της ασκήσεως νομοπαρασκευαστικής αρμοδιότητας, προκειμένου να εξαιρεθεί της υποχρέωσης προς πληροφόρηση. Σημειώνεται, ότι ανάλογη ερμηνεία για την κυριαρχική διοίκηση «δημόσια εξουσία» έχει δώσει και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με την ιστορική του απόφαση της 8.12.1999 – Pellegrin.

4. Με το Ν. 2431/1996 η Ελληνική Δημοκρατία προσάρμοσε την νομοθεσία της προς το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΟΚ, νυν (45 ΣΛΕΕ), υιοθετώντας πλήρως τα πορίσματα της νομολογίας του ΔΕΚ (βλ. εισηγητική έκθεση του νόμου). Με την παρ. 1 του άρθρου 1 του νόμου αυτού, η οποία παρατίθεται αυτούσια ανωτέρω, θεσπίζεται κανόνας δικαίου άμεσης εφαρμογής, ο οποίος έχει ως πυρήνα την κοινοτική ρύθμιση και επιβάλλει την εφαρμογή του κοινοτικού δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων. Περαιτέρω, με το νόμο αυτό ορίζεται, ότι ο διορισμός των πολιτών των άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης διενεργείται κατά τη διαδικασία και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται για τους Έλληνες πολίτες, με εξαίρεση την προϋπόθεση της ελληνικής ιθαγένειας, καθορίζεται ο τρόπος διαπιστώσεως της μη συνδρομής κωλυμάτων διορισμού και πιστοποιήσεως της καταστάσεως της υγείας των διοριζομένων και τίθεται ως προϋπόθεση διορισμού η γνώση της ελληνικής γλώσσας. Ο απαιτούμενος βαθμός γνώσεως της ελληνικής γλώσσας και ο τρόπος διαπιστώσεως της ελληνομάθειας ορίζονται με την προκήρυξη. Τέλος, με την παρ. 2 του άρθρου 1 παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων, με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και του οικείου Υπουργού, για τον καθορισμό αφενός μεν των θέσεων ή ειδικοτήτων στις οποίες επιτρέπεται ο διορισμός ή η πρόσληψη πολιτών των άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφετέρου δε των θέσεων ή ειδικοτήτων που επιφυλάσσονται μόνο σε Έλληνες πολίτες λόγω συνδρομής των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 48 παρ. 4 της συνθήκης ΕΟΚ (νυν 45 ΣΛΕΕ), (παρβ. Σ.τ.Ε. 612/2009, 324/2011 (ΝΟΜΟΣ)).

Η έκδοση του προβλεπόμενου με αυτή Π. Δ. δεν αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή της παρ. 1 του ίδιου άρθρου, ούτε για τον κατά την παρ. 1 διορισμό ή πρόσληψη πολιτών των άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε θέσεις ή ειδικότητες που δεν ανήκουν στην, κατά κυριολεξία, δημόσια διοίκηση. Με τη διάταξη της παρ. 2 ο νόμος αναθέτει στην διοικητική αρχή τον προσδιορισμό, κατά τη διαδικασία εκδόσεως Π.Δ., αφενός μεν των θέσεων και ειδικοτήτων που δεν συνεπάγονται άμεση ή έμμεση συμμετοχή στην άσκηση της δημόσιας εξουσίας ή άσκηση καθηκόντων που έχουν ως αντικείμενο τη διασφάλιση των γενικών καθηκόντων του κράτους ή άλλων δημόσιων φορέων και στις οποίες επιβάλλεται, κατά την παρ. 1, η πρόσβαση των ανωτέρω προσώπων, αφετέρου δε των θέσεων και ειδικοτήτων, οι οποίες συνεπάγονται τέτοια συμμετοχή και καθήκοντα και οι οποίες επιτρέπεται να επιφυλαχθούν μόνο σε Έλληνες πολίτες.

Τούτων παρέπεται ότι, σε περίπτωση κατά την οποία δεν έχει εκδοθεί Π. Δ/γμα, κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 2431/1996, για συγκεκριμένη δημόσια υπηρεσία ή οργανισμό, δεν κωλύεται η πρόσληψη πολιτών των άλλων κρατών της Ε.Ε. και ο διορισμός τους σε θέσεις και ειδικότητες της συγκεκριμένης υπηρεσίας που ελέγχεται από το Ελληνικό Δημόσιο, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις, που προβλέπονται και για τους Έλληνες υπηκόους (βλ. Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 22/2007 (Ολ.), 50/2007, 61/2001, κ.α.). Για να αποκλεισθούν από την πρόσβαση σε συγκεκριμένες θέσεις οι ίδιοι πολίτες απαιτείται η συνδρομή των προϋποθέσεων, που θέτει παγίως πλέον η προαναφερόμενη νομολογία του ΔΕΕ, το οποίο και κρίνεται κατά περίπτωση.

Γ. 1. Με τις διατάξεις του ν.δ/τος 3832/1958 καθιερώνεται εξαίρεση από τον κανόνα που διατυπώνεται στην ισχύουσα τότε συνταγματική διάταξη, να διορίζονται σε δημόσια λειτουργήματα μόνο Έλληνες πολίτες και παρέχεται η ευχέρεια διορισμού σε δημόσιες θέσεις και Οργανισμούς Δημοσίου Δικαίου Κυπρίων ομογενών, υπό την προϋπόθεση ότι θα αποδεικνύεται η ιδιότητα αυτών ως Ελλήνων κατά το γένος και κατά τη συνείδηση. Παρόμοια ρύθμιση υπάρχει στον ίδιο νόμο και για τους ομογενείς, που κατάγονται από την Βόρειο Ήπειρο, την Κωνσταντινούπολη και τα νησιά της Ίμβρου και της Τένεδου, οι οποίες διατάξεις έχει κριθεί ότι είναι ανεκτές συνταγματικώς και δεν έχουν καταργηθεί (βλ. Σ.τ.Ε. 1335/1979, 3025/1984, 2207/1992, ΔΕΑ 599/2008, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 174/2010 (Ολ.), 42/2011, 478/2012 κ.ά. (ΝΟΜΟΣ))

2. Αρχικώς η έννοια του ομογενούς είχε διοικητικά διευκρινιστεί με την συνοδευτική του β. δ. 339/1965 Εγκύκλιο 104/4-6-1965 ως εξής: «... ο συνδεόμενος με το έθνος δια της κοινής γλώσσας (ουχί απαραίτητως)

θρησκείας, κοινών παραδόσεων, άλλα κυρίως δια της συνειδήσεως των κοινών ιστορικών πεπρωμένων, ήτοι δια της ελληνικής συνειδήσεως».

Με την νομολογία του Σ.Τ.Ε. η έννοια του ομογενούς προσδιορίσθηκε ως εξής: « δια του όρου ομογενής νοείται ο ανήκων εις το ελληνικόν γένος ή έθνος, ήτοι ο κεκτημένος ελληνικήν εθνικήν συνείδησιν, συναγομένην κυρίως εκ των συνδεόντων αυτών προς το ελληνικό έθνος στοιχείων και χαρακτηριστικών της προσωπικότητάς του, των αναφερομένων ιδία εις την καταγωγήν του (εκ πατρός ή μητρός ή απώτερων προγόνων), την γλώσσαν, την θρησκείαν, τας εθνικάς παραδόσεις και εν γένει την κοινήν συνείδησιν των ιστορικών πεπρωμένων του έθνους» (Σ.Τ.Ε. 350/2011 με παραπ. σε Σ.Τ.Ε. 275/1999, 2756/1988, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 288/2011 (Ολ.), 14/1990 με παραπ. σε Αιμ. Μπεντερμάχερ – Γερούση: Η έννομος θέσις του αλλοδαπού εν Ελλάδι και στη Γνωμ/ση 2/1979 Αντιεισ. Εφετών Γ. Πλαγιαννάκου ΝοΒ 27.1020-1021 όπου περαιτέρω παραπομπές).

IV. ΥΠΑΓΩΓΗ

1. Από τις προαναφερόμενες διατάξεις ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους και το τεθέν υπόψη πραγματικό προκύπτει ότι η Βουλή των Ελλήνων ανεξάρτητα της αναμφισβήτητης και συνταγματικά κατοχυρωμένης αυτονομίας της και του ιδιοτύπου χαρακτήρα της ως ανεξαρτήτου νομοθετικού οργάνου, εμπίπτει στις θεμελιακές αρχές του ισχύοντος Συντάγματος και στις έχουσες υπερνομοθετική ισχύ διεθνείς συνθήκες, που κυρώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού. Συνεπώς το ίδιο το Κοινοβούλιο και ο Πρόεδρός του, ως εκ του θεσμικού του ρόλου, εντάσσονται στα θεσμικά όργανα της Ελληνικής Δημοκρατίας, ως μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ως εκ τούτου οι συνθήκες αυτής δεσμεύουν άμεσα και την Βουλή και τον Πρόεδρό της, όταν ασκεί τις από το Σύνταγμα, τον Κανονισμό της Βουλής και τον νόμο αρμοδιότητες.

2. Από την άλλη πλευρά η Βουλή των Ελλήνων ενόψει των προαναφερομένων παραδοχών δεν είναι Δημοσία Υπηρεσία, ούτε Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου ούτε οποιοδήποτε από τα αναφερόμενα στο άρθρο 1 του Ν. 2431/1996 μορφώματα, ώστε να υπαχθεί ευθέως με το οργανικό κριτήριο στις διατάξεις του νόμου αυτού. Αλλά και με το λειτουργικό κριτήριο οι κατά το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της και τον νόμο απονεμημένες στην Βουλή αρμοδιότητες (νομοθετικές, κοινοβουλευτικός έλεγχος, δικαστικές και κατ' εξαίρεση διοικητικές), φέρουν αναντίρρητα τα κριτήρια, που απαιτεί το κοινοτικό δίκαιο ως απαραίτητα, προκειμένου να εξαιρεθούν κατ' αρχήν οι υπηρεσίες αυτής από την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 45 της ΣΛΕΕ, ανεξαρτήτως της εκδόσεως του προβλεπομένου π. δ/τος, το οποίο και ενόψει της συνταγματικώς κατοχυρωμένης αυτονομίας της, υποκαθίσταται με διάταξη

του Κανονισμού της ή με απόφαση του Προέδρου της. (βλ. άρθρο 11 παρ. 4 Κανονισμού της Βουλής - Α' Μέρος).

3. Είναι αυτονόητο, ωστόσο, ότι όλο το προσωπικό της Βουλής, δεν απασχολείται αμιγώς σε τομείς ή υπηρεσίες, που συγκεντρώνουν σωρευτικώς τα προαναφερόμενα κριτήρια, προκειμένου οι υπάλληλοι - εργαζόμενοι ανεξαρτήτως της σχέσεως με την οποία συνδέονται με τη Βουλή να εξαιρούνται της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, δεδομένης της ευρύτητας με την οποία ερμηνεύεται στο κοινοτικό δίκαιο ο όρος εργαζόμενος και της στενότητας με την οποία ερμηνεύονται οι εξαιρέσεις που θεσπίζουν οι διατάξεις των παρ. 3 και 4 του άρθρου 45 της ΣΛΕΕ (βλ. ενδεικτικώς Π.Δ. 404, 405, 408/2001 – ΦΕΚ Α' 289 περί προσλήψεως πολιτών των κρατών μελών της ΕΕ στο Πολιτικό Γραφείο του Πρωθυπουργού και στο Πολιτικό Γραφείο του Υπουργού Επικρατείας και Π.Δ. 8/2002 – ΦΕΚ Α' 5, Π.Δ. 88/2002 ΦΕΚ Α' 68 περί προσλήψεως ιδίων με παραπάνω πολιτών στο Υπουργείο Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης, αντίστοιχα, κ.ά.).

4. Περαιτέρω, ενόψει των παραδοχών ότι οι μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, για τον διορισμό τους και κατά το χρόνο της θητείας τους υπόκεινται στις ίδιες διατάξεις με τους λοιπούς υπαλλήλους της Βουλής και τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους, για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τον Κανονισμό της, αλλά και ενόψει της ευρύτητας με την οποία ερμηνεύει τον όρο του εργαζομένου, το ευρωπαϊκό δίκαιο, οι υποψήφιοι μετακλητοί υπάλληλοι υπόκεινται αναμφίβολα και έλκουν δικαιώματα εξ αυτού. Προκειμένου να εξαιρεθούν ανεκτώς της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 45, ώστε να μην γίνουν δεκτοί σε προσφερόμενη θέση στη Βουλή, ενώ είναι ευρωπαίοι πολίτες που προτείνονται κατά τον Κανονισμό και έχουν τα αυτά με τους Έλληνες υπηκόους προσόντα, θα πρέπει: α) ή να υπάρχει διάταξη του Κανονισμού της Βουλής ή γενικού περιεχομένου απόφαση του Προέδρου της με πλήρη αιτιολογία, που να προσδιορίζει ότι όλες, ή κάποιες θέσεις του Κοινοβουλίου εξαιρούνται της αρχής αυτής, γιατί συντρέχουν σωρευτικά τα προαναφερόμενα κριτήρια του ευρωπαϊκού δικαίου και β) ή με πράξη του Προέδρου, ως αρμόδιου για το διορισμό οργάνου, περί μη διορισμού τους, να διατυπώνεται ότι αυτοί δεν γίνονται δεκτοί, λόγω του ότι τα καθήκοντα των συγκεκριμένων θέσεων εξαιρούνται της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων γιατί συγκεντρώνουν σωρευτικώς τα προαναφερόμενα κριτήρια ή σε κάθε περίπτωση, ότι στο πρόσωπο των συγκεκριμένων ατόμων συντρέχουν οι λόγοι εξαιρέσεως των διατάξεων της παρ. 3 του πιο πάνω άρθρου, δηλαδή λόγοι δημοσίας τάξεως, ασφάλειας ή υγείας ή επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος.

5. Τέλος και στην περίπτωση αυτή, δεδομένου, ότι οι τιθέμενοι υπόψη πολίτες, τυγχάνει να έχουν κυπριακή ιθαγένεια, ο διορισμός τους δύναται κατά διακριτική ευχέρεια του αρμοδίου προς διορισμό οργάνου, να υλοποιηθεί με τις

διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. Δ. 3832/1958, εφόσον οι ίδιοι οι ενδιαφερόμενοι, προσάγουν και επικαλεσθούν, την συνδρομή στο πρόσωπό τους των προϋποθέσεων που τάσσουν οι διατάξεις αυτές, όπως η έννοια της ομογένειας ερμηνεύθηκε παραπάνω.

V. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

1. Ενόψει των προεκτεθέντων στο τεθέν ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι οι αναφερόμενοι σε αυτό έχοντες κυπριακή ιθαγένεια, ευρωπαϊοί πολίτες, δύνανται κατ' αρχήν να διορισθούν στις αναφερόμενες στο ίδιο θέσεις (Γραφεία τέως Προέδρου της Βουλής και Κοινοβουλευτικής Ομάδας, αντίστοιχα). Τυχόν άρνηση του αρμοδίου για το διορισμό οργάνου θα πρέπει να αιτιολογείται πλήρως και ειδικώς, σε αντιστοιχία με τα κριτήρια, που έχει θέσει το ευρωπαϊκό δίκαιο, όπως έχει ερμηνευθεί και εφαρμοσθεί από το ΔΕΕ προκειμένου να εφαρμοσθεί η εξαίρεση της παρ. 4 του άρθρου 45 της ΣΛΕΕ στην ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στις συγκεκριμένες θέσεις ή να επικαλείται αιτιολογημένα λόγους δημοσίας τάξης, ασφάλειας ή υγείας ή επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος.

2. Σε κάθε περίπτωση το αρμόδιο για τον διορισμό όργανο δύναται να διορίσει τους ιδίους, κατ' εξαίρεση ως ομογενείς Κυπρίου στην ιθαγένεια μετά από εκτίμηση ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις, των οικείων διατάξεων, το οποίο και οφείλουν να αποδείξουν οι ενδιαφερόμενοι με κάθε μέσον. Και στην περίπτωση αυτή η πράξη απορρίψεως πρέπει να είναι πλήρως και ειδικώς αιτιολογημένη.

~~Δήμητρα Γ. Κεφάλια~~

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

